

RIQUESES I FEBLESES DE L'ACO

Jornada de consiliaris

14 març 2015

Casa Exercicis Jesuïtes Sarrià

1. Introducció

- Estic content i agraït que se'm demani aquesta aportació. No és massa costum entre nosaltres.
- Crec que és molt important i ara oportú reflexionar sobre el què som i volem ser a l'ACO, per d'aquí, 5 o 10 anys.
- Hi ha prou fets externs i interns per tal que qualsevol grup o moviment humà social o eclesial s'ho plantegi avui.
- He pensat sobre les febleses i riqueses des d'un afecte a l'ACO, que ha anat creixent a mesura que m'hi he anat implicant més, i a mesura que observo la realitat social i eclesial.
- És bo dubtar, preguntar-se, qüestionar-se, fer crítica i autocrítica per obrir futur.
- Penso que és bo que ens mogui més que el manteniment i conservació de la institució-organització moviment, el servei a les persones que hi són, a les que tenen l'ACO, com a referent, i en especial, la fidelitat a la classe obrera, i a l'evangeli de Jesucrist.

2.Fets

2.1.Fets externs a l'ACO

- La globalització social, econòmica, política, cultural, mediàtica, energètica, medi-ambiental, etc.
- El reforçament del capitalisme neo-liberal a través d'una crisi induïda i construïda.
- L'augment de les desigualtats socials al món i a casa nostra.
- La revolució tecnològica de les TIC que tot just ha començat i ja està produint molts canvis en les relacions socials, laborals, interpersonals, familiars, en l'ensenyament, la ciència, en la sanitat, en els serveis socials, en l'economia, la política, la cultura, les religions...
- L'aparició de noves capes socials i la transformació profunda de la classe obrera i de la consciència de classe obrera.
- La immigració estrangera.
- La diversitat del quart món, una població que no davalla.
- L'aparició de noves formes de lluita, de construcció social, de reivindicació i defensa de drets. Em refereixo als moviments ciutadans als barris per qüestions concretes, als moviments ecologista, feminista, pacifista, els de cultura popular, "les marees grogues", el 15-M..., que

trenquen les organitzacions tradicionals dels sindicats, partits d'esquerra i de les associacions de veïns.

- Els reptes que els plantegen als sindicats, als moviments socials, als partits polítics, a les seves formes d'organitzar-se, als seus pensaments i anàlisis, i als seus mètodes i estratègies.
- Una desafecció vers la política, i vers les possibilitats del sistema democràtic de partits i el desig d'una regeneració democràtica.
- El creixement dels nacionalismes perifèrics a diferents llocs d' Europa i per tant l'aparició de nous Estats i en concret una nova fase de plantejament de les relacions entre Espanya i Catalunya.
- Un debat obert, incert sobre les relacions entre emancipació social i emancipació nacional.
- La diversitat religiosa.
- Unes noves anàlisis del paper tant inhumà com humanitzador que poden exercir les religions (fonamentalismes-integrismes, i religions alliberadores).
- La involució que s'ha produït en l'església en aquests darrers anys i les possibles esperances amb el nou bisbe de Roma.
- L'aparició dels anomenats "nous moviments" (no tant nous ja que molts són dels anys seixanta) amb un tarannà, metodologia, pensament i estil eclesial força diferent del de l'Acció Catòlica.
- Una disminució de les persones actives en la pastoral, tant de capellans, religiosos/es, com de laics/ques a les parròquies i associacions eclesials, que a més es van fent grans i hi ha forces dificultats per trobar relleus.

2.2.Fets interns a l'ACO

- Una expansió de l'ACO en altres diòcesis més enllà de la barcelonina (de fa temps: Lleida, Vic; després a Girona i més tard a Córdoba, Madrid, Bilbao- ja dissolta-, i més endavant a Alacant i darrerament a Getafe).
- Constitució com a zones-diòcesis, per la divisió de la diòcesi de Barcelona, de l'ACO a Terrassa, i a Sant Feliu, que ja existien dins de la diòcesi de Barcelona.
- Reconeixement diocesà de l'ACO a Barcelona (des de fa molt temps) i més recentment a Lleida, Girona, Sant Feliu, Terrassa, i a través de la federació d'Acció catòlica a Vic.
- Entrada important de militants de la JOC i de la JOBAC des de 1992 (unió dels dos moviments) fins el 2000 aproximadament.
- Disminució d'aquest tipus de militants per la disminució de la JOC.
- Entrada discreta de militants a través de la relació personal, de grups de parròquia, de gestions, de la plana web, de simpatitzants que han participat d'alguna acció pública o trobada oberta de l'ACO...
- Sortida lenta de militants i de grups sencers que no s'hi acaben de trobar, el que provoca cert malestar.
- Disminució de les persones que paguen la quota religiosament.

- Una gran pluralitat a l'ACO en quant edats, procedències socials, de categories socioprofessionals, de maneres de veure la societat, de veure la classe obrera, de consciència de classe, de veure Catalunya i la seva relació amb Espanya, de viure la fe, de sentir-se pertanyent a l'ACO, sobre els diferents tipus d'organització, de sentir-se església...
- Hi ha un sector de gent gran que ha fundat, sostingut i s'ha implicat molt en l'ACO des de sempre, per les quals l'ACO ho era quasi bé tot, el seu principal motor. Un altre sector de gent entre 35 i 50 anys encara amb fills petits o adolescents i alguns ja amb pares grans que necessiten cura, i que a més estan participant de diferents grups i moviments, i no tenen temps, i l'ACO és un grup més.
- Dificultat per trobar responsables de grup, de zona, secretaris, tesorers, responsables de comissions...
- Por a agafar responsabilitats que d'entrada són percebudes més com a "càrrega", amb una llista massa gran de reunions i de gestions a fer...
- Un bon sector de gent que viu l'ACO en el grup, però a la zona i a tot el moviment no s'hi troba, no pot, o no veu necessari o prioritari participar-hi.
- L'organització de l'ACO encara deu molt del temps en què es va crear, imitant les organitzacions sindicals i polítiques.
- Hi ha zones amb molts grups i zones amb molt pocs grups

3. Febleses

- ***En relació amb les persones i els grups***
  - Els graus baixos de la pertinença a l'ACO com a moviment, com a col·lectiu.
  - Hi ha dificultats en grups, que afecten les situacions personals, familiars, de parella, laborals..., o que no acaben de funcionar, o que es dissolen, o que no tothom té el mateix sentit de pertinença a l'ACO...
  - Manca d'un tipus de relació més humana-afectuosa a vegades, en alguns grups, de trobada més lúdica, espontània, amistosa...
  - Hi ha un cert malestar, desafecció en algunes persones, o una crítica a l'organització..., o que no s'acaben de trobar bé al grup, a la zona, o a tota l'ACO com moviment, o que se sent desplaçada...
- ***Referent al mètode de Revisió de vida i altres mètodes que utilitzem***
  - Tots els grups segueixen la revisió de vida encara que sigui en diferents formes?
  - Pocs moments de posar en comú el que fem i com ho fem en les revisions de vida dels grups.
  - Dificultats per recollir el treball comú sobre les prioritats de cada curs.
- ***En quant a l'organització general del moviment***
  - Si es va disminuint de persones, pot arribar un moment que el moviment no es pugui sostenir econòmicament, i/ o no pugui mantenir tota l'estructura tradicional que fa temps s'ha donat.

- Potser l'estructura organitzativa es massa feixuga i això pot dificultar per alguns el prendre responsabilitats en el moviment.
  - Dificultats per ser més flexibles i pràctics en l'organització i per canviar-la al servei de les noves necessitats.
  - Una tradició un xic "assembleista" (tothom ha de saber i ser consultats fins el darrer detall) que solament funcionava quan érem pocs.
  - Dificultat per mantenir l'estructura del moviment amb pocs responsables.
  - Percepció exagerada del servei dels responsables.
  - Obsessió quasi crònica sobre el tema de la responsabilitat.
  - Pocs consiliaris, que tradicionalment han estat força pal de paller del moviment.
- ***Sobre el discurs de l'ACO***
    - Cert dèficit sobre anàlisi social i eclesial actualitzat.
    - El llenguatge que fem és molt nostre, a vegades repetitiu, poc nou, endogàmic, que l'entendem nosaltres...
    - Dificultat per fer arribar el que creiem, pensem, sentim, fem..., a la societat, a l'església, als nostres entorns..., i fer-ho amb una certa rapidesa (quan convé) i amb criteris acordats.
    - Ens costa que l'ACO, com tot grup d'església sigui avui atractiu.
- ***Sobre la fidelitat a la classe obrera***
    - Moltes diferències sobre el sentit i consciència de classe obrera.
    - Poca presència d'immigrants i de gent del quart món a l'ACO; quan són realment e la classe obrera actual. I poca accessibilitat real d'aquests sectors per entrar a l'ACO.
- ***Sobre l'acció transformadora***
    - Tensió entre els que creuen que l'acció en la societat ha de ser personal i els que també creuen que pot ser com a ACO, col·lectiva.
    - Dificultat per saber on realitzar l'acció verament transformadora.
    - Fragmentació d'accions en forces militants.
    - Per altra banda hi ha militants en els que la seva resta centrada en el seu món familiar, a vegades per necessitat, o també pot ser per no saber on, o estar desafectat de les accions massa de caire reivindicatiu o polític.
    - Poca relació entre els militants que tenen accions semblants.
- ***Sobre la fidelitat a Jesucrist***
    - Certs dèficits de formació bíblica en els militants.
    - Dificultats per poder expressar que som cristians en segons quins entorns.
    - Hi ha persones per les que el grup i l'ACO no els acaba de respondre a les necessitats celebratives de la fe, o en l'aliment de l'espiritualitat, o a les catequètiques envers els fills infants i/o adolescents.

- ***Sobre la pertinença a l'església***
  - Poca consciència que el grup de RdV és una comunitat cristiana.
  - Molta crítica a l'església però poca anàlisi del que passa i poca estratègia envers ella, com a ACO.
  - Poca relació entre els militants que estan implicats en parròquies, arxiprestats i hi fan algun servei, per trobar criteris, línies d'acció comunes.
  - Poca relació institucional entre l'ACO i el món parroquial.

4. Riqueses

- ***En relació amb les persones i els grups***
  - El patrimoni acumulat d'experiència de fe, d'acció, de fidelitat a la classe obrera, durant 60 anys de militants/es que han estat i són un exemple ("sants i santes de l'ACO") per nosaltres.
  - Valorar l'estar en grup.
  - Estem en un moment dolç a l'ACO (força gent, de mitjana edat i joves, amb ganes, il·lusió, creativitat, fe, accions...) ja que ha rebut la riquesa de temps enrere de la JOBAC i de la JOC, i de la seva unió. Tenim una forta autoestima, que no hauria de decaure en "orgull" de grup, o de "moviment" o de sentir-nos massa bé, o massa perfectes, o massa diferents i "per sobre" d'altres moviments. No seria bo el cofoisme o el sentir-se fort.
  - Hem anat aprenent i seguim aprenent a gestionar aquesta diversitat i a promoure-la i valorar-la positivament, això demana un equilibri entre un respecte a cada persona, grup i zona (que penso és alt) i una exigència per significar la cohesió que estem en un únic moviment amb unes opcions fonamentals.
- ***Referent al mètode de Revisió de vida i altres mètodes que utilitzem***
  - Una metodologia: la revisió de vida (encara que en formes diferents) que ens unifica, ens fa treballar, ens responsabilitza, ens fa veure la vida i un Estudi d'Evangelí.
- ***En quant a l'organització general del moviment***
  - El sentir-se d'una organització més ampla (en diferents graus).
  - Una sensibilitat organitzativa: creiem en l'organització per construir el Regne i per tant en una fidelitat al poble i a les seves organitzacions i un afany si convé de construir-ne d'altres. Creiem en la nostra organització.
  - El treball en equip a les zones, comitè general, comitè permanent, consiliaris, comissions...
  - La democràcia interna.
  - El protagonisme dels laics/ques i l'emancipació de les obediències al clergat.
- ***Sobre el discurs de l'ACO i la formació***
  - El valorar la formació.

- Una sensibilitat sociològica de partir de la realitat, de llegir el que passa, perquè passa, i a favor de qui passa
- ***Sobre la fidelitat a la classe obrera***
  - El fet de sentir-se de la majoria treballadora, l'estar treballant i a sou (en treballs diversos).
  - L'estar en un territori i sentir-lo propi.
  - Formar part d'una classe amb profunda transformació interna i ben diversa que ens costa a vegades reconèixer-la com a una, i que ens invita a treballar per la seva unitat.
- ***Sobre l'acció transformadora***
  - El valorar l'acció social transformadora (en accions diverses).
  - El portar a terme per part d'una bona part de militants d'un conjunt de noves accions que són signes esperançadors interessants a tots nivells de la realitat social,
  - Una sensibilitat transformadora, activa, de canviar-nos, de capgirar-nos (convertir-nos) i de canviar l'entorn i la societat i l'església, en funció sempre del més pobres
- ***Sobre la fidelitat a Jesucrist***
  - La fe cristiana, el seguiment del Crist (en processos, ritmes, diferents) més o menys explícita dels membres de l'ACO.
  - Un nivell força alt de maduresa cristiana que acull al Crist, del sentiment i convicció que Déu ens estima i en l'amor que ens tenim els uns als altres s'hi mou Déu i ens entrega la seva Vida perquè tinguem vida i l'entreguem.
  - Una fe viscuda, arrelada, activa, madura, personal, lliure i alliberadora.
  - Una espiritualitat que relliga la fe i la vida, la pregària, la relació humana i l'acció transformadora.
  - Un constant itinerari de donar testimoni de la nostra fe en l'evangeli del Crist en els llocs on ens movem.
- ***Sobre la pertinença a l'església***
  - El sentir-nos església nova, renovada.
  - Una sensibilitat eclesial que ens fa sentir església de Crist (en diferents graus) i la volem, per això, renovada, apostant per la seva reforma, més evangèlica, més democràtica, més humana, més humil, adaptada al món modern i més acollidora, alliberadora.
  - Un tipus de fer església més democràtic, laïcal, que pot aportar molt a les altres realitats d'església, i que és una bona proposta eclesial i cristiana en una societat laica, pluralista i democràtica.
  - Una proposta eclesial de referència per molta gent.

5. Reflexió evangèlica sobre el text de Joan 12, 20-36

5.1. El text: La glorificació de Jesús s'acosta

20 Entre els qui havien pujat per adorar Déu amb motiu de la festa hi havia alguns grecs. 21 Aquests anaren a trobar Felip, que era de Betsaida de Galilea, i li demanaren:

--Senyor, voldríem veure Jesús.

22 Felip anà a dir-ho a Andreu, i tots dos ho digueren a Jesús. 23 Ell respongué:

--Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. 24 Us ho ben asseguro: si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dóna molt de fruit. 25 Els qui estimen la pròpia vida, la perden, i els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. 26 Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

27 »Ara em sento contorbat. Què he de dir? Pare, salva'm d'aquesta hora? Però jo he vingut per arribar en aquesta hora! 28 Pare, glorifica el teu nom.

Aleshores una veu va dir del cel estant:

--Ja l'he glorificat i encara el glorificaré.

29 Quan la gent que eren allà ho van sentir, deien que havia estat un tro. D'altres replicaven:

--Un àngel li ha parlat.

30 Jesús els digué:

--Aquesta veu no s'adreçava a mi, sinó a vosaltres. 31 Ara arriba la condemna d'aquest món, ara el príncep d'aquest món serà llançat a fora. 32 I jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi.

33 Deia això indicant de quina manera havia de morir.

34 Llavors la gent li digué:

--Nosaltres sabem pels llibres de la Llei que el Messies viurà per sempre. Per què dius que el Fill de l'home ha de ser enlairat? Qui és aquest Fill de l'home?

35 Jesús els respongué:

--Per poc temps encara la llum és entre vosaltres. Camineu mentre teniu la llum, perquè no us sorprengui la fosca: qui camina a les fosques no sap on va. 36 Creieu en la llum, mentre la teniu, i sereu fills de la llum.

5.2. Comentari del text

- Alguns grecs volen veure (tenir una experiència profunda, personal i entrar en contacte de simpatia amb Jesús. Veure coincideix amb creure i amb donar testimoni). Utilitzen dos deixebles propers a ells, ja que tenen un nom grec: Felip i Andreu.
- Jesús es compara el fet natural: el gra de blat que mor per donar més vida (a l'espiga) amb el seu pas de mort a vida.
- L'hora que ha arribat, es refereix a la mort i a la resurrecció i al judici final sobre el mal del món.
- Quan diu el que menysprea la vida en aquest «món», la paraula "món" per l'Evangelista sovint significa la manera injusta d'organització social a favor dels rics i poderosos. És a dir, es refereix a l'"orden-desorden -

social", al sistema social, econòmic, polític, cultural i religió que no respecta la vida i la dignitat de les persones humanes i del poble.

- Jesús ha viscut una vida entregada que l'ha portat a la mort per part dels poders d'aquest món. El "desordre" social no ha acceptat la seva crítica. No és que Déu vulgui que el seu fill mori.
- Jesús entén la vida com un servei als altres. Que tanca la seva vida petita per no gastar-la, la perd, com la font que no dona aigua, deixa de ser font. El que viu mantenint el sistema social injust, afavoreix un sistema de mort i que, encara avui mata molts éssers indefensos.
- Déu defensa la vida, no ens la pot prendre. El sistema injust ("món") sí que ens treu la vida.
- Jesús té angoixa davant la mort com qualsevol persona.
- Però confia en el seu Pare i busca el seu suport.
- La Creu de Jesús és el criteri decisiu i determinant. Davant d'Ell és jutjat el mal del món, el mal és retratat.
- La creu alçada atrau tota la humanitat.

5.3. Aplicació a les febleses i riqueses de l'ACO, al present i futur del moviment

- ¿Quants "grecs" hi ha que coneixem (o no) que es deleixen per trobar un sentit a la seva vida, que volen tenir una experiència profunda, personal, que els canviï en bé, que cerquen, cerquen..., i potser els manca la proposta de l'ACO?
- ¿Qui de nosaltres podem ser Felip o Andreu, propers als "grecs" actuals, poc coneixedors del nostre llenguatge, de la nostra església, de la nostra forma de viure la fe, i més propers...?
- ¿Com podem apropar-los a Jesús i la seva bona nova?
- ¿A què hem de morir en l'ACO, dels nostres costums, rutines, organitzacions, formes de fer, llenguatge..., per obrir-nos més, per donar vida, per redundar-nos, per fer créixer noves espigues, nou blat?
- ¿Com podem servir més a la nostra gent, a les nostres famílies, barris, classe obrera, organitzacions, entitats, associacions..., com ho feu Jesús, donant llum, essent sal, donant vida...? i ¿com ho podem fer per no quedar sols?, ¿amb altres?, amb qui?
- ¿Com podem atraure a altres persones, sense imposicions, sense proselitismes, amb el nostre senzill testimoni?
- ¿On veiem que el sistema social actua injust mata la vida?
- ¿Quin tipus d'accions ens pertoquen tirar endavant com a persones i com a moviment per construir un sistema social, econòmic, polític, cultural i religió més just, que respecti la vida i la dignitat de les persones i dels pobles?
- ¿Com ser fills/es de la llum i oferir les nostres riqueses, les nostres qualitats, el nostre patrimoni als altres?
- ¿Com confiar més en el Pare-Mare-Déu-Amor i Vida?

6. Crides, reptes i suggeriments pel futur

- **En quant a les persones i els grups de RdV**
  - La gran diversitat i la complexitat del moviment, pot ser un enriquiment, però a vegades pot ser difícil gestionar-la.
  - Avançar en el sentiment i experiència de pertinença i responsabilitat en el moviment i en l'església.
  - Atenció als grups amb dificultats.
  - Promoure la relació afectuosa, l'espiritualitat en els grups.
  - Pensar algunes propostes per a l'educació dels fills en la fe.
  - Autocomprendre's el grup com a petita comunitat eclesial dins la gran comunitat ACO, i dins la més gran comunitat església.
  - El que significa que cal mirar de tenir les dimensions d'una comunitat cristiana: pregària, celebració, formació, acció pel Regne, estar al costat dels més necessitats.
  - I allò que el petit grup no pot tenir, cercar-ho en altres comunitats: la zona o el mateix moviment ACO, la parròquia, un altre grup...
  - Vol dir també que ens hem de sentir comunicats, en relació i oberts a altres comunitats cristianes de l'entorn, i trobar la forma d'encaix que pot ser en una unitat pastoral o un arxiprestat (participant del consell pastoral parroquial, interparroquial, de la unitat pastoral o de l'arxiprestat, oferint la nostra experiència de fe, i escoltant i enriquint-nos dels altres).

- **En quant a les zones**
  - Autonomia de les zones.
  - Tenir més cura, tot potenciant i fent créixer els responsables de zona (formació específica, donar-los més capacitat de decisió, facilitar les aportacions de les zones a tot el moviment...).
  - Es podrien fer més convocatòries a les zones per aglutinar als simpatitzants, als amics de l'ACO, a aquelles persones que tots/es connectem i estan a prop, a través de sopars-tertúlia, celebracions de la Paraula, pregàries, eucaristies, taules rodones de testimonis, sobre temes d'actualitat...

- **En quant a tot el moviment**
  - Un cop consensuats uns eixos-objectius bàsics pels anys a venir cal anar-los realitzant, trobar les eines, les activitats per fer-ho, revisar-los i anar elaborant un cert "pla estratègic" per l'ACO.
  - Donar més visibilitat al moviment (accions comunes com ACO, comissió de comunicació, difusió del moviment en l'entorn social i eclesial, iniciació, fer arribar la nostra veu als moviments socials...).
  - Podria haver-hi com tres "corones" a l'entorn de l'ACO:
    - Una: formada per persones o grups coneguts per membres de l'ACO, propers, que són "iniciables" a l'ACO és a dir

- susceptibles d'entrar al moviment, després d'un procés d'iniciació més o menys llarg.
- Dos: formada per persones i grups “**simpatitzants**” de l'ACO. Gent molt propera, que ens coneix bé, però que no està en el seu horitzó entrar en el moviment.
  - Tres: formada per persones i grups que tenen l'ACO com a moviment-grup eclesial de “**referència**”. Gent que ens coneix i que per ells l'ACO és l'única o una de les poques referències eclesials que tenen, segueixen el que fem diem, els agrada la nostra manera de ser església...
- Davant d'aquests tres corones caldria veure:
    - Com els detectem a través d'algunes pautes als militants dels grups perquè situïn les persones i grups que coneixen del seu entorn en alguna d'aquests corones.
    - Veure quines propostes serien convenientes fer-los a cadascuna de les corones: trobades, adhesions a documents, a accions nostres, enquestes, preguntes, demanar opinions...
    - Veure com els hi fem les propostes: elaborar un projecte per cada corona.
    - Animar a militants de l'ACO que s'hi puguin dedicar.
  - Fer néixer el moviment en altres entorns socials i eclesials on no està present (immigrants, altres bisbats...) per ser fidels a la missió del moviment i per tal de reforçar les fortaleses i aprofitar les oportunitats.
  - Contacte, obertura, donar a conèixer i iniciació de persones de la Immigració i Quart món.
  - Treball sobre la distribució del temps, i sobre la responsabilitat.
  - Reunir els militants algun cop, que estan en accions semblants.
  - Reunir els militants algun cop, que estan en parròquies.
  - Constituir un grup de pensament?, de pensar el futur de l'ACO?
  - Treballar en el proper Consell: Què volem ser i fer a l'ACO d'aquí 5 o 10 anys?
  - Reconeixement oficial diocesà de l'ACO a totes les diòcesis on és present.
- ***En quant el servei del moviment a la classe obrera i a tota la societat, als moviments socials, a la pastoral obrera i a tota l'església***
    - Molt interessant, oportú i indispensable és el Projecte de comunicació que dona visibilització pública a l'ACO, és a dir és el testimoni comunitari.
    - Contacte amb simpatitzants (iniciables, propers, gent que ens té com referent...). Cal imaginar propostes de convocatòria i accions amb ells/es.
    - Re-adaptació social i eclesial de l'ACO.
    - Fer arribar les nostres reflexions, propostes i accions als sindicats, partits i moviments socials.
    - Connexió amb les parròquies.

- Connectar i si es veu possible aglutinar, agrupar gent que no s'acaba de trobar bé a les parròquies, junt amb altres que s'hi troben bé, però cerquen quelcom més...
  - Establir acords amb la parròquia propera, per tirar endavant accions comunes
  - Es tractaria d'oferir materials impregnats de l'esperit de l'ACO (consciència de classe obrera, acció transformadora, anàlisi de les causes, sobre la crisi, sobre els immigrants, conseqüències de la crisi, formes de viure la fe i l'evangeli, i el sentir-se comunitat i església...) per les catequesis, pregàries, homilies, celebracions i accions socials que es facin a les parròquies,.
  - Coordinar i animar la pastoral obrera de les diòcesis i de tot Catalunya.
  - Pot anar bé relacionar-nos amb Caritas, Delegació de Pastoral Social, Secretariat de Pastoral amb immigrants, que tenen relació amb immigrants, i podríem veure les possibilitats d'oferir ACO a alguns d'ells, segons com ho veïessin aquestes entitats (acord amb elles).
  - Es podria fer una comissió d'immigrants amb militants d'ACO que hi estan treballant i que elaboressin propostes al Comitè general sobre la temàtica dels immigrants i com arribar-hi i fer un debat a fons, i formessin part (com alguns ja ho fan) de la Plataforma d'immigrants d'entitats cristianes.
  - Ens cal connectar sobretot amb les persones i grups propers (familiars, amicals, de veïnatge, de la vida associativa...) i amb aquells que veiem factible, proposar-los alguna convocatòria oberta (sopar-tertúlia, celebració, pregària, trobada formativa, recés, festa...) o la constitució d'un grup on es posarà en comú la vida a la llum de l'evangeli...
  - Elaborar plans concrets factibles pels militants i pels grups, com guies de "bones pràctiques" per a:
    - ✓ Passos per a reconèixer persones conegudes pels membres de l'ACO susceptibles de ser convocades amb alguna proposta de fe...
    - ✓ Passos per formar Grups d'estudi d'evangeli a l'entorn dels grups i militants d'ACO (a través de les relacions familiars, d'amistat, de treball, de veïnatge...)
    - ✓ Espais de diàleg: sopars-tertúlia, taules rodones, xerrades de formació...
  - Plantejar-se a diferents nivells (grups, zones, moviment) EL DIÀLEG INTERRELIGIÓS.
- **Sobre l'acció transformadora**
- Veure si calen, i com i en què fer accions col·lectives... En segons quines situacions greus (com la crisi) o davant de mancances o buits que socialment o eclesialment no s'omplen, o per adherir-se

a altres posicions d'altres moviments, cal que l'ACO tingui posicionaments públics i fins i tot alguna acció com a moviment.

▪ **Sobre la fidelitat a Jesucrist**

- Oferir propostes d'aliment de l'espiritualitat, de formes de pregària,...
- Oferir celebracions (eucaristies, celebracions de la Paraula, pregàries, escoles de pregària, celebracions familiars...) en llocs visibles, reconeixibles, en alguns llocs (per zones) susceptibles de ser preparades i participades per gent de l'ACO i per gent que cerca el mateix: una celebració de la fe participada, amb un llenguatge nou (modern, adequat al que pensem, raonable, entenedor, vivencial, encara que mantinguin la tradició dels textos...) i dinàmica, on els fills s'hi puguin trobar bé. I si no se'n veu cap de factible de les que hi ha per la zona (parròquies, convents, santuaris...) inventar-la.

▪ **Sobre la pertinença a l'església**

- La recerca d'una presència pública de l'església i del sector d'església que som ACO, és important i positiva, i no té tant el perill de caure en la imposició, prepotència, o influència social que ha tingut l'església durant segles i encara alguns enyoren i volen seguir tenint.

▪ **En quant a les comissions**

• **Iniciació:**

- Repensar l'entrada de jocistes a l'ACO, com moviment adult, juntament amb la JOC i el paper del militants de l'ACO en la JOC.
- Consolidar el Pla d'iniciació i les formes plurals d'entrar a l'ACO.
- Connectar amb els fills/es de militants/es de l'ACO.

• **Internacional:** Nova comissió internacional amb nova gent

• **Formació:**

- Canvis en les funcions de la comissió de formació.
- Connectar amb el que ja es va fent de formació a cada zona.
- Donar elements a les zones perquè promoguin la formació bíblica, teològica, històrica, sociològica, psicològica, general, d'actualitat...
- Quina ha de ser la formació per tot el moviment?: coordinar i difondre les formacions que es fan a cada zona i convocar la visita cultural, oferir materials, participar en la web, blog...

- **Economia:**
    - Recerca de subvencions als Ajuntaments, Generalitat, Bisbats, Fundacions, i aportacions puntuals o regulars opcionals dels militants o de simpatitzants...
    - Augment de la quota (?)
  - Relació Comissió de comunicació, de formació i Iniciació.
- ***En quant a l'organització***
    - Flexibilització, simplificació i coherència organitzativa. Això potser afavoriria que més persones acceptessin els serveis de responsabilitat
    - Constitució gradual del Comitè diocesà de Barcelona.
    - Penso que s'ha fet un pas endavant a l'ACO, quan s'ha decidit cercar persones per una tasca o servei concret, mirant primer a qui li pot agradar, interessar, passant per sobre dels principis organitzatius que quasi bé per obligació, en aquell servei hi ha d'haver una persona de cada zona.
    - No cal "copiar" models d'organitzacions com poden ser les sindicals, els partits, amb els que a vegades des de fa temps ens hem emmirallat i potser cal fixar-se amb altres organitzacions menys jerarquitzades que permeten més participació, i flexibilitat com els nous moviments socials que van apareixent.
    - No hauríem de caminar vers un Moviment de nou tipus? Preguntar-nos quin tipus d'organització necessitem per les nostres funcions, les nostres tasques, la nostra missió, els nostres reptes d'avui? Quins models organitzatius ens ofereix la societat que siguin més aptes per nosaltres? No hauríem d'assemblar-nos més als nous moviments socials, a un moviment de caire molt cultural (que prioritza valors, sentiments, coneixements, actituds i les transforma en accions...)?
  - ***Extensió de l'ACO a altres diòcesis***
    - ACO a Tarragona (?)
    - Estudi de possibilitats en altres diòcesis de l'Estat Espanyol: cal que s'hi impliquin els de Córdoba, Madrid i Alacant i cercar consiliaris o joves que havien estat a la JOC, que siguin propers a l'ACO.
  - ***En quant a les relacions amb altres moviments i entitats***
    - Treballar per un Consell català d'Acció catòlica
    - Importància de continuar amb les bilaterals amb GOAC, HOAC, JOC, MIJAC, Moviment de Professionals, Moviment de Pobles i comarques, LOC, ACO francesa..., MTCE, MMTC...
    - No caldria avançar vers una Federació de Moviments d'Acció Catòlica, en tots els bisbats i a nivell general de tot Catalunya, com han fet al Bisbat de Vic?

- **Veure les sinergies d'estar el local d'ACO a Sta. Madrona:**
  - Plantejar-se la presència de l'ACO a la ciutat de Barcelona: actes oberts ...
  - Possibilitat de fer celebracions, pregàries regulars per part dels moviments al temple de Santa Madrona, obertes al barri, a altra gent...
  - Possibilitat de fer xerrades, formació oberta als moviments, parròquies, barri.

7.Paper dels consiliaris

- Tenir molta cura de l'espiritualitat, dimensió celebrativa, coneixement i vivència de l'evangeli, experiència de Déu, del testimoni com a cristians en les accions, la paraula, les relacions interpersonals, la vida associativa, etc., de les persones membres dels grups de Rdv.
- Tenir cura d'una bona marxa de la Rdv en els grups.
- Tenir bona relació amb els responsables de grup, de zona, de comissions...
- Tenir cura que es treballi el sentit de comunitat cristiana, de moviment, de col·lectiu, d'església, que s'aportin les revisions de vida a tot el moviment, a les parròquies de l'entorn... dins del possible
- Fer de pont amb altres realitats eclesials: parròquia, altres moviments, diòcesi...
- Aportar l'experiència de revisió de vida, d'estudi d'evangeli, de formació cristiana, d'emancipació laical, a les parròquies i arxiprestats.
- Obrir el debat amb altres moviments ben diferents dels nostres, per anar construint diàleg intraeclesial.
- Promoure el debat sobre el paper de l'ACO en els barris, classe obrera, societat, parròquia, església...
- Estudiar i ajudar a prendre noves iniciatives d'acció, d'evangelització.
- Estudiar i ajudar a pensar sobre el futur de l'ACO
- Possibilitar que els consiliaris puguin exposar la seva experiència com a capellans a l'ACO, i a les parròquies i a tota l'església
- Promoure nous consiliaris/es laics/ques
- Tenir més cura de la formació de nous consiliaris laics/ques (a partir del que fa la JOC i ACO) i que fa la delegació d'Apostolat seglar d'acord amb el Consell d'Acció catòlica.

ANNEXOS

Sobre les accions comunes

1. De fet com a ACO es fan de fa temps algunes accions comunes com són:
  - Donar el butlletí o fulls volants d'ACO a altres persones, grups, entitats.

- Signar documents, com a moviments cristians, i a vegades amb altres associacions, sindicats, i organitzacions, en temps de vagues, 1 de maig, 8 de març, etc., i fer-los públics
  - Convocar trobades, sopars, tertúlies, pregàries, celebracions com a ACO (juntament a vegades amb altres moviments), i oferir-ho a altres persones, grups i entitats.
  - Silenci de Nadal contra el consum
  - Quedar junts per anar a les manifestacions amb pancarta pròpia juntament amb altres moviments cristians.
  - Trobades de zona obertes a simpatitzants...
  - Presència d'ACO de forma reconeguda a les parròquies
  - Presència d'ACO de forma reconeguda a les diòcesis, pastorals obreres, consells d'acció catòlica...
  - ...
2. Una acció col·lectiva com a zona d'ACO (o per tota l'ACO), pot tenir com objectius:
- cohesionar la zona i el moviment
  - ens ajuda a sortir dels nostres àmbits a vegades massa tancats del nostre ambient
  - visualitzar públicament l'ACO en els nostres entorns.
  - donar més força a algunes accions socials
  - sensibilitzar més als nostres entorns
  - sensibilitzar a la nostra església: parròquies properes, famílies, gent cristiana del barri-poble, a capellans, bisbes, religiosos, entitats d'església, escoles cristianes...

Algunes eines que es podrien elaborar al servei de tot el moviment

1. Quan s'envia algun correu, text en el facebook, o en el twitter i també a la plana web, es podria posar una frase de l'evangeli a sota, a partir d'un llistat que caldria elaborar, de frases evangèliques entenedores, amb un llenguatge senzill, molt aptes per avui dia, breus, clares i amb fons interessant per la vida. Llavors els membres de l'ACO que volguessin hi podrien accedir i posar-ne també quan enviïn correus als seus amics, companys... També es podrien posar pregàries, o músiques, cançons...

2. Fer una fitxa de revisió de vida sobre l'aprendre a fer-se adult, especialment pels que procedeixen de la JOC. I també hauria d'incloure el pas de la JOC a l'ACO.

3. Fer una fitxa de revisió de vida sobre l'aprendre a fer-se gran, especialment pels grups de gent gran.

4. Convocar una taula rodona sobre projectes nous alternatius diferents que s'estan realitzant a diferents llocs per tal que els membres de l'ACO els coneguin i s'hi puguin implicar. Caldrà fer un llistat d'aquests projectes i una breu fitxa de cadascun, a partir dels que els diferents membres de l'ACO coneixen.

5. Realitzar dues enquestes sobre la celebració de la fe: una pels responsables de zona per saber com està el tema a la zona, i si hi ha o mancarien llocs per celebrar la fe la gent de l'ACO i simpatitzants o propers, i una segona a tots els militants de l'ACO sobre el mateix tema, com el viuen, què troben a faltar...

6. Fer algun document i algun curs o sessió, sobre les tres veritats de l'Acció catòlica aplicades a l'ACO.

7. Tirar endavant un seminari de reflexió política obert, per elaborar noves eines, noves formulacions de la utopia social, la combinació entre moviment social 15-M i altres, amb el moviment obrer i el moviment per la sobirania nacional. Promoure també grups de "xerrem de política" en les zones, barris...

8. Fer una investigació i discerniment de formes d'organització noves que ens siguin útils per avui, en el moviment, ajudats per experts i per organitzacions de moviments socials actuals.

9. Trobar i imaginar, amb creativitat, formes de treball digne, agradable, volgut, decidit lliurement, ben pagat, sobre el que coneixen i han estudiat pels nostres joves, d'acord amb la JOC (cooperatives, auto-ocupació, treballs autònoms, economia social...), per exemple: aprofitar molt més les finques i cases i rectories dels bisbats per fer-les rendibles i oferir-les a gent jove...